

Nagyböjt 3. vasárnapja

A II. Vatikáni Zsinat a családot ősi kifejezéssel: *ecclesia domestica*-nak, családegyháznak nevezi. A családunk (kis)egyház – ahogy a Szentostya minden apró darabkájában a teljes szentségi jelenlét megvalósul, a családi otthonokban is él az Egyház szentségi, közösségi dimenziója.

A keresztény család fontos feladatai közé tartozik egyházi feladata is: az Isten épülő országának szolgálója legyen azáltal, hogy részesedik az Egyház életében és küldetésében. Minél jobban megértjük e részesedést, annál világosabbá válnak az Egyházat és a keresztény családot egymáshoz fűző kötelékek, amelyek a családot kisegyházzá, vagy mondhatjuk úgy is, hogy családi egyházzá teszik.

Az Anyaszentegyház egyik feladata pedig a keresztény családok segítése és nevelése. Amikor az Egyház Isten Igéjét hirdeti, a keresztény család számára segít, hogy mi a család és mivé kell lennie az Úr terve szerint. A szentségeket kiszolgáltatta gazdagítja és erősíti Krisztus kegyelmével, hogy az Atya dicsőségére megszentelődjék. Amikor pedig a szeretet parancsát hirdeti, a családot a szeretet szolgálatára serkentve arra irányítja, hogy újítsa meg ugyanazt az önátadó és áldozatos szeretetet, amellyel Jézus Krisztus az egész emberi nemet szereti. Mindezek segítségével a keresztény család - az Egyház természetfölötti termékenységének gyümölcse és bizonyága - szimbólummá válik, amely tanúsítja az Egyház anyaságát és részesedik benne.

Ennek örömeiben tekintsünk vissza az elmúlt hétre:

- Hogyan éltük meg a családi (kis)egyházunkat?
- Miért adhatok hálát az elmúlt héten?
- Hol éreztem a Gondviselő Isten szeretetét családomban az elmúlt héten?
- Van-e olyan dolog, amire érzem a Lélek hívását?

Vigyük ezt el a szentmisére és tegyük Jézus elé felajánlásainkat, kéréseinket, aki a családomban közöttünk él. Kérjük Őt, hogy a következő hét kegyelmeit is be tudjuk fogadni!

Újítsuk meg a nagyböjt elején tett elhatározásainkat, és gyengeségünk tapasztalatával helyezkedjünk az irgalmas Mennyei Atya jelenlétébe.

Így alázatosan, hálás, örömteli szívvel emelhetjük fel egymásba íródott szíveinket a felajánláskor!

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: könyörületre hajlik szíve!

Evangelium Szent Lukács könyvéből (Lk 13, 1-9)

Abban az időben odajött Jézushoz néhány ember, s azokról a galileaiakról hozott hírt, akiknek vérért Pilátus az áldozat vérével vegyítette. Erre Jézus megjegyezte: „Azt hiszitek, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak, mint a többi galileai, azért, hogy így jártak? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan. Vagy azt gondoljátok, hogy az a tizennyolc ember, akire rádőlt Siloámban a torony és megölte őket, bűnösebbek voltak a Jeruzsálemben élő többi embernél? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan.”

Aztán egy példabeszédet mondott. „Egy embernek fügefá volt a szőlőjében. Kiment, gyümölcsöt keresett rajta, de nem talált. Erre így szólt vincellérjéhez: Idejárom három év óta, hogy gyümölcsöt keressek ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki! Miért foglalja itt a helyet? De az így válaszolt: Uram, hagyd meg még az idén. Körülásom és megtrágyázom, hátha terem majd jövőre! Ha mégsem, akkor kivághatod.”

...

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Szűzanyánk, Családunk Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.